

РЕШЕНИЕ

№ 5817

гр. София, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5372** по описа за **2022** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на гл. експерт А. Х., като пълномощник на ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ на Националната агенция за приходите „Големи данъкоплатци и осигурители“ (ТД на НАП „ГДО“), срещу РЕШЕНИЕ от 20.10.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 1^{-ви} състав, по н.а.х. дело № 8831 по описа за 2020 г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Поддържа, че нарушението се състои в неподаване в законоустановения срок на отчетените регистри за данъчен период 01.06.2019г. – 30.06.2019г. Касаторът отбелязва, че крайният срок за подаване на отчетните регистри е бил до 15 юли 2019 г., а те са подадени, ведно със справката-декларация по чл. 125, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), на 04.11.2019 г., т.е със закъснение от 112 дни. Мотивира се, че в случая разпоредбата на чл. 28 ЗАНН е неприложима, защото нарушението не представлява маловажен случай. Претендира, че нарушението по чл. 125, ал. 5 ЗДДС следва да се отнесе към така наречените „формални нарушения“ и че същото се явява довършено със самия факт на

осъществяване на изпълнителното деяние чрез бездействие. Сочи се, че нарушението е извършено от юридическо лице и в този смисъл вината е обективна, безвиновна. Допълва още, че в разглеждания казус не може да се направи извод за ниска степен на обществена опасност на конкретното деяние, което не е инцидентно, предвид установени от органите по приходите предходни нарушения на разпоредбата на чл. 125, ал. 3 ЗДДС за други данъчни периоди, различни от процесния. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да бъде потвърдено Наказателно постановление (НП) №F515404/18.02.2020г., издадено от началник отдел „Услуги за клиента“ на ТД на НАП „ГДО“. Еwentуално моли съда да върне делото за ново разглеждане на друг състав на СРС с указания за обсъждане на представените доказателства за системност на нарушението. Доводи за основателност на касационната жалба излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „ЗЕНОН БГ“ ООД (в несъстоятелност), ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. Й. поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна. Доводи за неоснователност на касационната жалба излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора, към които прилага и съдебна практика. Претендира направените по делото разноски.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ю. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП № F515404/18.02.2020 г. на ответника по касация „Зенон БГ“ ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 500 (петстотин) лева, на основание чл. 179, ал. 1 ЗДДС, за нарушение на чл. 125, ал. 3 във вр. с ал. 5 ЗДДС – дружеството не е подало в законоустановения срок отчетните регистри по чл.125, ал.3 ЗДДС за данъчен период 01.06.-30.06.2019г. за който период е било регистрирано лице по ЗДДС.

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №F515404/18.02.2020г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административно-наказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН, въз основа на редовно съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), който е бил предявен на нарушителя. При издаване на НП е допуснато нарушение при прилагането на материалноправните норми, тъй като административно-наказващият орган не е извършил преценка за „маловажност“ на случая по чл. 28 ЗАНН. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че ответникът по касация „Зенон БГ“ ООД е извършил вмененото му нарушение на чл. 125, ал. 3 във вр. с ал. 5 ЗДДС. Същото се изразява в това, че в предвидения от закона срок до 14-то число включително на месеца, дружеството не е подало отчетните регистри по чл. 125, ал. 3 ЗДДС за данъчния период 01.06.2019 г. –

30.06.2019 г. Задължението е изпълнено със закъснение от 112 дни. Решаващият състав на съда, обаче, е обосновал и извод, че в случая са налице предпоставки за прилагане на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, тъй като процесното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други такива нарушения. От доказателствата по делото, СРС е установил, че „Зенон БГ“ ООД е било поставено в невъзможност да изпълни своите задължения. Дружеството е било в открито производство по несъстоятелност и е могло да действа правно-валидно само и единствено чрез своя синдик. Първостепенният съд е приел, че синдикът, от своя страна, се е нуждаел от счетоводно обслужване и набавяне на счетоводна документация, без която не би могъл да изпълни задължението на дружеството. След като съдът е разрешил на синдика да сключи договор за счетоводно обслужване, а впоследствие е получил и счетоводната документация и е бил извършен анализ, след необходимото техническо време за това и без забавяне, синдикът е подал процесната справка-декларация само няколко дни след снабдяването му със счетоводната документация. СРС е изложил твърдение и че налагането на имуществена санкция, освен че уврежда интересите на кредиторите, чрез намаляване масата на несъстоятелността, влиза в противоречие и с принципа за пропорционалност, изводим от правото на Европейския съюз, тъй като контролните органи са могли да постигнат същия ефект и с прилагането на по-щадящи мерки.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, I^{-ви} състав.

Съгласно чл. 125, ал. 1 ЗДДС за всеки данъчен период регистрираното лице подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124 – дневник за покупките и дневник за продажбите, с изключение на случаите по чл. 159б. Според ал. 3 на същата разпоредба заедно със справка-декларацията по ал. 1 регистрираното лице подава и отчетните регистри по чл. 124 за съответния данъчен период. Отчетните регистри по ал. 3 се подават до 14^{-о} число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят.

С разпоредбата на чл. 179, ал. 1 ЗДДС е предвидено административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 500 до 10 000 лева за юридически лица и за еднолични търговци, които като са длъжни, не са подали справка-декларацията по чл. 125, ал. 1, декларацията по чл. 125, ал. 2, отчетните регистри по чл. 124 или не са ги подали в предвидените срокове.

В случая няма спор по фактите, че е налице изпълнение на задължението извън законово регламентирания срок. Ответникът по касация не твърди и не представя доказателства, че в срок до 15.07.2019 г. включително е подал отчетните регистри по ЗДДС за данъчен период 01.06.2019 г. – 30.06.2019 г. Следователно, законосъобразен е изводът на административно-наказващия орган и на първостепенния съд, че дружеството е извършило нарушение на чл. 125, ал. 3 във вр. с ал. 5 ЗДДС. Били са налице, обаче, обективни причини за това.

Правилен е изводът на СРС, че установеното нарушение може да бъде определено като маловажно. Легалното определение на понятието „маловажен случай“ е дадено в чл.93, т.9 от Наказателния кодекс (НК), чиито разпоредби, съгласно чл.11 ЗАНН, се прилагат субсидиарно по въпросите за отговорността. Според чл.93, т.9 НК, „маловажен случай“ е този, при който извършеното деяние с оглед липсата или

незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В конкретния случай, макар действително да е установено, че нарушението е извършено, то е с по-ниска степен на обществена опасност, сравнено с други нарушения от същия вид. Дружеството „Зенон БГ“ ООД е преустановило дейността си и е в неплатежоспособност от 01.03.2019 г., видно от Решение № 56/16.07.2019 г. на Окръжен съд – [населено място], търговско дело № 39/2019 г. С Разпореждане № 348/27.08.2019 г. по същото дело на Окръжен съд – [населено място], на лицето Т. Д. И. – временен синдик на „Зенон БГ“ ООД, е указано в седмичен срок от получаване на разпореждането, да предостави на съда информация относно необходимостта за сключване на договор за месечно счетоводно обслужване на дружеството. С Определение № 303/02.10.2019 г. на Окръжен съд – [населено място], търговско дело № 39/2019 г., съдът е дал разрешение на временния синдик да сключи договор за счетоводно обслужване на „Зенон БГ“ ООД. Били са налице обективни пречки за изпълнение на законовите изисквания за подаване на декларациите по ЗДДС. Следва да се има предвид и че преди самото решение на съда за откриване на производство по несъстоятелност, дружеството е прекратило дейността си.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН (нова - ДВ, бр. 94/29.11.2019г.) на ответника по касация се дължат разноски. Съдът намира обаче, че по делото е останало недоказано плащането от „Зенон БГ“ ООД на адвокатско възнаграждение и неговия размер, поради което и разноските в тази част не следва да бъдат възлагани на касатора. В случая по делото е представено единствено Пълномощно за процесуално представителство, в което не се споменава за извършено плащане.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 20.10.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, I^{-ви} състав, по н.а.х. дело №8831 по описа за 2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

